

สพ.สก.สาร

ปีที่ 9 ฉบับที่ 3 ประจำเดือนมีนาคม 2563

เชื้อแพร่ผ่านละอองเสมหะ (droplets)

หมั่นล้างมือ สวมหน้ากากอนามัย

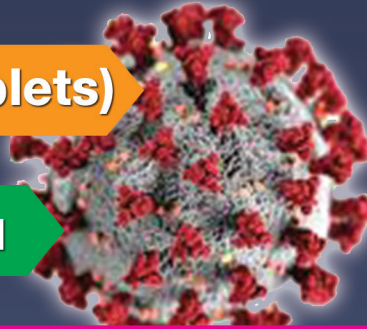
หมั่นทำความสะอาดพื้นผิว ล้างมือบ่อยๆ จากการไอจามได้ และนำกลับมาใช้ซ้ำได้

กินร้อน ช้อนกลาง

การป้องกันเชื้อทำได้ด้วยการลดการสัมผัสที่ไม่จำเป็น

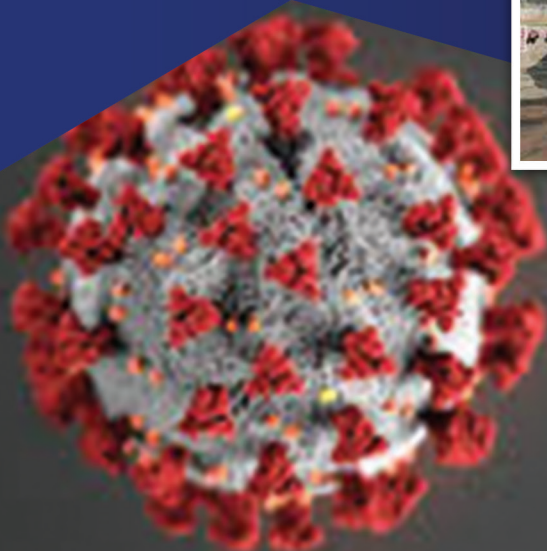
ดูแลร่างกายให้แข็งแรง

ชกเสื้อผ้า ผ้าปูเตียง ผ้าขนหนูด้วยสบู่หรือผงซักฟอก

COVID-19

CORONAVIRUS DISEASE 2019

บทบรรณาธิการ

สวัสดีครับท่านผู้ติดตามอ่าน สน.สก.สาร ทุกท่าน คำแถลงการณ์ของ ดร. ทีโดรส อัดฮานอม กิริเบรีเยซุส ผู้อำนวยการใหญ่องค์การอนามัยโลก (WHO) ประกาศยืนยันว่า สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 ถือเป็น “ภาวะการแพร่ระบาดใหญ่ระดับโลก” หรือ “pandemic” เนื่องจากการติดต่อระหว่างบุคคลแพร่กระจายไปหลายพื้นที่ทั่วโลก สำหรับประเทศไทยเราพบผู้ป่วยรายใหม่จากสถานที่ที่มีการรวมตัวกันหนาแน่น เช่น สถานบันเทิง สนามกีฬา ร้านอาหาร ดังนั้นจึงควรหลีกเลี่ยงสถานที่แออัด รักษาสุขอนามัยของตนเองเป็นสิ่งสำคัญ “กินร้อน ช้อนกลาง ล้างมือ” เป็นสิ่งที่ต้องพึงยึดถือและปฏิบัติ และอีกประการสำคัญคือ การรับฟังข่าวสารจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของข่าวสารก่อนที่จะเชื่อหรือเผยแพร่ต่อ ต้องตระหนักแต่ไม่ตระหนกไม่วิตกกังวลจนเกินไปในส่วนของสถานที่ทางราชการที่เปิดให้บริการภาครัฐ ก็จัดว่าเป็นจุดแออัดที่ประชาชนจะอยู่รวมกันจำนวนมากมีความเสี่ยงสูงต่อการแพร่กระจายของโรค จึงจัดให้มีมาตรการป้องกันรองรับ เช่น รักษาความสะอาด ของสถานที่จัดจุดคัดกรองตรวจวัดไข้ ให้บริการเจลแอลกอฮอล์ หน้ากากอนามัย ประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่ถูกต้อง รวมทั้งพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ให้เบ็ดเสร็จทั้งกระบวนการ เพื่อลดความเสี่ยงที่จะติดโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 ในสถานการณ์เช่นนี้สิ่งสำคัญที่จะช่วยหยุดการแพร่กระจายของโรคได้ คือ ทุกคนต้องให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ ของทางราชการอย่างเคร่งครัด ซึ่งความร่วมมือดังกล่าวจะทำให้ประเทศไทยสามารถรับมือกับโรคระบาดในครั้งนี้ได้

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณผู้ให้การสนับสนุนบทความในการจัดพิมพ์วารสาร สน.สก.สาร ทุกท่านเป็นอย่างยิ่ง แล้วพบกันในวันวารสารฉบับประจำเดือน เมษายน 2563 ครับ

(นายวิสิทธิ์พัฒน์ อนันตรสุชาติ)

ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวนและนิติการ

บรรณาธิการ

หน่วยงานของรัฐไม่แจ้งสิทธิในการฟ้องคดี

พ.อ.อ. สุริยา กุศลสวัสดิ์

ตามมาตรา 40 ประกอบมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ได้มีบทบัญญัติรับรองสิทธิของคู่กรณีในการมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง โดยจะต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบถึงสิทธิในการยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้งเป็นหนังสือระบุข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบต่อผู้ออกคำสั่งทางปกครองภายในระยะเวลา 15 วัน หากคำสั่งทางปกครองใดหน่วยงานของรัฐมิได้ระบุวิธีการยื่นคำอุทธรณ์โต้แย้งและระยะเวลาสำหรับยื่นคำอุทธรณ์โต้แย้งไว้ในคำสั่งดังกล่าว ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์โต้แย้งนั้นจะเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ดังกล่าว แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาที่อาจอุทธรณ์ได้สั้นกว่าหนึ่งปีให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง ซึ่งจะทำให้หน่วยงานของรัฐที่ออกคำสั่งมีผลผูกพันในการรับพิจารณาอุทธรณ์ตามระยะเวลาที่กฎหมายขยายออกไปอีก ซึ่งหลักเกณฑ์นี้ยังนำไปใช้ในการออกคำสั่งทางปกครองต้องแจ้งสิทธิในการฟ้องคดีปกครองด้วย ตามมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 บัญญัติให้ผู้ออกคำสั่งระบุวิธีการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งดังกล่าวด้วย กล่าวคือจะต้องมีการระบุไว้ในคำสั่งถึงวิธีการยื่นคำฟ้องเป็นหนังสือต่อศาลปกครองที่มูลคดีเกิดหรือภูมิลำเนาของผู้ฟ้องคดีภายในระยะเวลาเท่าใด หากผู้ออกคำสั่งมิได้ระบุไว้ในคำสั่งเช่นนั้นแล้ว ต้องดำเนินการแจ้งหลักเกณฑ์ดังกล่าวใหม่ในภายหลังให้ผู้รับคำสั่งทราบโดยไม่ชักช้า ซึ่งจะทำให้ระยะเวลาการฟ้องคดีจะเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ ดังกล่าวใหม่ แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลายื่นคำฟ้องสั้นกว่าหนึ่งปีให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์การแจ้งสิทธิอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองหรือหลักเกณฑ์การแจ้งสิทธิฟ้องคดีปกครองนั้นใช้หลักเกณฑ์เดียวกัน โดยเป็นสิทธิตามที่กฎหมายรับรองคุ้มครองให้กับคู่กรณีในการที่จะโต้แย้งคำสั่งทางปกครอง รวมถึงสิทธิในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ซึ่งในครั้งนี้มีอุทธรณ์เกี่ยวกับความบกพร่องของหน่วยงานในการแจ้งสิทธิในการฟ้องคดี และความบกพร่องของผู้ฟ้องคดีในการนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดและการขยายระยะเวลาในการฟ้องคดีสามารถกระทำได้หรือไม่ ดังนี้

ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2543 ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งปลดนาย ก. (ผู้ฟ้องคดี) ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านและกำนัน เนื่องจากถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนที่ใช้ในราชการสงครามซึ่งนายทะเบียนไม่สามารถอนุญาตให้ใช้หรือมีไว้ในความครอบครอง อีกทั้งมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการค้ารถตามแนวชายแดน และการลักพาตัวราษฎรลาว ต่อมาในวันที่ 11 กันยายน 2543 นาย ก. อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งดังกล่าว เนื่องจากข้อกล่าวหาว่าตนมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่ใช้ในราชการสงครามไว้โดยมิชอบนั้น พนักงานอัยการจังหวัดได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2543 ก่อนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีคำสั่งปลดนาย ก. ออกจากตำแหน่ง ส่วนกรณีที่ถูกกล่าวหาว่า มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการค้ารถตามแนวชายแดนและลักพาตัวราษฎรลาวนั้น เป็นการกล่าวหาโดยไม่มีพยานหลักฐานแต่อย่างใด ซึ่งเป็นความเท็จ เป็นการกลั่นแกล้งให้นาย ก. ถูกปลดออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านและกำนัน ต่อมากระทรวงมหาดไทยพิจารณาอุทธรณ์แล้วให้ยกคำร้องของนาย ก. โดยเห็นว่านาย ก. ไม่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับการค้ารถตามแนวชายแดนและการลักพาตัวราษฎรลาวออก นอกนั้นให้คงเดิม ต่อมาวันที่ 9 สิงหาคม 2544 ผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีคำสั่งแจ้งผลการยกอุทธรณ์ตามความเห็นของกระทรวงมหาดไทยให้นาย ก. ทราบ ซึ่งคำสั่งแจ้งผลยกอุทธรณ์เป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจยื่นฟ้องต่อศาลปกครองได้ แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้ออกคำสั่งมิได้ระบุวิธีการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาในการยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งดังกล่าว ซึ่งเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามมาตรา 50 วรรคหนึ่ง และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 แต่นาย ก. ก็ได้ดำเนินการอื่นใด ต่อมาได้รับคำแนะนำว่าสามารถ ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองได้ นาย ก. จึงมีหนังสือลงวันที่

28 ตุลาคม 2546 ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดระบุนิติการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาในการฟ้องคดีให้ถูกต้องครบถ้วน ซึ่งต่อมาผู้ว่าราชการจังหวัดได้มีหนังสือลงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2546 แจ้งวิธีการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาในการฟ้องคดี นาย ก. จึงใช้หนังสือดังกล่าว ซึ่งถือเป็นการแจ้งคำสั่งใหม่ทำให้ระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องเริ่มนับใหม่นับแต่วันที่ นาย ก. ได้รับแจ้งข้อความดังกล่าว ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับลงวันที่ 10 พฤศจิกายน 2546 ขอให้ศาลปกครองพิพากษาหรือมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งปลดผู้ฟ้องคดีออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านและกำนัน และให้นาย ก. ดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านและกำนันตามเดิม และขอให้ศาลใช้ค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความแทนนาย ก. ด้วย

ศาลปกครองพิเคราะห์แล้วเห็นว่าคดีนี้มีประเด็นจะต้องพิจารณาว่าศาลปกครองรับคำฟ้องไว้พิจารณาได้หรือไม่ เพราะเหตุเกี่ยวกับเงื่อนไขในการฟ้องคดีปกครองว่า ผู้ฟ้องคดี (นาย ก.) ได้ยื่นฟ้องภายในกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีตามที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือไม่

เห็นว่า มาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 กำหนดให้การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นคำฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี นอกจากนี้ มาตรา 50 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า คำสั่งใดที่อาจฟ้องต่อศาลปกครองได้ ให้ผู้ออกคำสั่งระบุนิติการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งดังกล่าวด้วย วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่ปรากฏต่อผู้ออกคำสั่งใดในภายหลังว่า ตนมิได้ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งให้ผู้นั้นดำเนินการแจ้งข้อความซึ่งพึงระบุดตามวรรคหนึ่งให้ผู้รับคำสั่งทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีนี้ให้ระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องเริ่มนับใหม่นับแต่วันที่ผู้รับคำสั่งได้รับแจ้งข้อความดังกล่าว วรรคสาม บัญญัติว่า ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่ตามวรรคสองและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องมีกำหนดน้อยกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำสั่ง

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัด (ผู้ถูกฟ้องคดี) ได้มีคำสั่งลงวันที่ 4 กันยายน 2543 ลงโทษปลดนาย ก. (ผู้ฟ้องคดี) ออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านและกำนัน ต่อมา นาย ก. ได้อุทธรณ์ร้องทุกข์ตามหนังสือลงวันที่ 11 กันยายน 2543 ต่อมาวันที่ 9 สิงหาคม 2544 ผู้ว่าราชการจังหวัดได้แจ้งผล พิจารณาอุทธรณ์เรื่องดังกล่าวว่า กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วให้ยกคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง แต่ให้ตัดข้อความบางส่วนในคำสั่งลงโทษปลด นาย ก. ผู้ฟ้องคดีและได้มีคำสั่งลงวันที่ 9 สิงหาคม 2544 แก้ไขคำสั่งเดิมด้วย จึงเป็นกรณีที่ นาย ก. สามารถนำคดีมาฟ้องศาลปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบคำสั่งยกอุทธรณ์ แต่โดยที่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ออกคำสั่งยกอุทธรณ์โดยมิได้ระบุนิติการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องไว้ในคำสั่งดังกล่าว จึงมีผลให้ระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องขยายจากเก้าสิบวันเป็นหนึ่งปี คดีนี้ นาย ก. ได้รับแจ้งผลพิจารณาอุทธรณ์อย่างช้าประมาณเดือน สิงหาคม 2544 กรณีจึงครบกำหนดระยะเวลาการฟ้องคดีที่ขยายออกไปเป็นหนึ่งปีภายใน เดือน สิงหาคม 2545 แต่ นาย ก. มิได้นำคดีมาฟ้องศาลปกครองแต่อย่างใด ฉะนั้น จึงเป็นการพ้นระยะเวลาที่จะนำคดีมาฟ้องศาลปกครองแล้ว

ส่วนประเด็นที่ นาย ก. มีหนังสือลงวันที่ 28 ตุลาคม 2546 ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดระบุนิติการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาในการฟ้องคดีหลังจากพ้นระยะเวลาฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้แล้ว ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดได้แจ้งสิทธิและวิธีการฟ้องคดีเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน 2546 แจ้งวิธีการดังกล่าวตามคำขอ นั้น ย่อมไม่มีผลทำให้กำหนดระยะเวลาสำหรับการฟ้องคดีที่สิ้นสุดไปแล้วกลับมาเริ่มต้นนับใหม่ได้อีก ศาลจึงมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจากสารบบความ (คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ ร.535/2547)

หลักกฎหมายคำพิพากษา

1. เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐจะต้องตระหนักให้ได้ว่าสิทธิตามที่กฎหมายรับรองคุ้มครองให้กับประชาชนมีอย่างใด จะต้องปฏิบัติให้ตามกฎหมายมิฉะนั้นจะเป็นเหตุให้ถูกร้องเรียน ดำเนินคดีได้ หากราษฎรผู้นั้นเกิดความเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ถูกต้อง แต่ในคดีนี้กฎหมายได้เยียวยาความเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดีไว้แล้วให้ขยายระยะเวลาออกไปหนึ่งปี แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้ใช้สิทธิของตนในการฟ้องคดีตามกฎหมายเสียเอง แต่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอาจจะต้องมีความรับผิดชอบวินัยได้เพราะมิได้ปฏิบัติ

ตามระเบียบกฎหมาย ในส่วนของผู้ฟ้องคดี กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในฐานะผู้ปกครองท้องที่และอีกฐานะหนึ่งในความเป็นราษฎร จำเป็นต้องรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในการปกครอง ดูแลราษฎรในพื้นที่ของตน ในการปฏิบัติหน้าที่ และในบางกรณีจะต้องนำไปใช้ในเรื่องส่วนตัวในฐานะตนเองซึ่งเป็นราษฎรคนหนึ่งซึ่งได้รับความเดือดร้อนจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อจะได้แก้ไขเยียวยาความเสียหายได้ โดยมีต้องเสียโอกาสที่จะพิสูจน์ความบริสุทธิ์ของตนในการนำคดีขึ้นสู่ศาล

2. คดีนี้ไม่มีการพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามที่ผู้ฟ้องคดีถูกปลดออกจากตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านและกำนัน เนื่องจากเป็นการฟ้องคดีเมื่อพ้นระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งในคดีนี้ถือว่าเป็นเรื่องส่วนตัวมิใช่ฟ้องคดีเพื่อประโยชน์สาธารณะ ซึ่งการอ้างว่าการฟ้องคดีนี้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือมีเหตุจำเป็นนั้น ต้องพิจารณาจากผลของคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลด้วยว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมโดยตรงและอย่างแท้จริงหรือไม่ การยื่นฟ้องคดีนี้เพื่อขอให้ศาลแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ก็เพื่อประโยชน์ของผู้ฟ้องคดี มิใช่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมหรือเป็นการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ ประกอบกับไม่ปรากฏว่ามีเหตุจำเป็นใดที่เป็นอุปสรรคขัดขวางทำให้ไม่สามารถนำคดีมาฟ้องต่อศาลภายในระยะเวลาการฟ้องคดีได้ (*คำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ 463/2552*)

3. ประเด็นผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์โต้แย้งข้อหาถูกกล่าวหาว่ามีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่ใช้ในราชการสงครามไว้โดยมิชอบ โดยพนักงานอัยการจังหวัดได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีก่อนมีคำสั่งปลดออกจากตำแหน่งนั้น การดำเนินคดีอาญาเป็นการดำเนินการที่มีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของผู้กระทำผิด จึงต้องกระทำโดยมีพยานหลักฐานที่ชัดเจน หากพยานหลักฐานไม่เพียงพอ หรือยังเป็นที่สงสัยว่าจำเลยกระทำความผิดอาญาหรือไม่ ศาลต้องยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย โดยพิพากษายกฟ้อง หรือพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีก็ตาม ในการรับฟังพยานหลักฐานทางปกครองเป็นการดำเนินการคนละกระบวนการกับกระบวนการทางอาญา จึงไม่ผูกพันที่จะต้องรอผลคดีอาญาให้ถึงที่สุดก่อนแต่อย่างใด และมีได้ผูกมัดการดำเนินการทางวินัยที่จะต้องนำหลักยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลยมาปรับใช้ แม้ว่าคดีอาญาศาลพิพากษายกฟ้อง หรือพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีก็ตาม หากพยานหลักฐานรับฟังได้ว่ากระทำผิดจริงก็ย่อมถูกดำเนินการทางวินัยได้ (*คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.370/2550 , อ.390/2551 , อ. 170/2554 และ อ.773/2556 เป็นต้น*)

4. ประเด็นผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีชดเชยค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความแทนผู้ฟ้องคดี นั้น ในการดำเนินคดีของศาลปกครองมิได้บังคับให้ต้องมี การแต่งตั้งทนายความในการดำเนินคดี การที่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอมานั้น จึงเป็นคำขอที่ผู้ฟ้องคดีขอมาในคำบังคับ แต่ศาลไม่อาจกำหนดคำบังคับให้แก่ผู้ฟ้องคดีได้ เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายให้อำนาจแก่ศาลที่จะสั่งได้ตามที่ผู้ฟ้องคดีขอมาได้ (*คำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ พ.30/2551*) ดังนั้น ค่าฤชาธรรมเนียมศาลและค่าทนายความผู้ฟ้องคดีจะต้องเป็นผู้ชำระเองและในการดำเนินคดีในศาลปกครองไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งทนายความในการดำเนินคดี

ส่วนการสอบสวนคดีอาญา
สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง
(Criminal Investigation Division)
“เชี่ยวชาญการดำเนินคดีอาญา ประชาชนได้รับความเป็นธรรม”

เตรียมความพร้อมก่อนตั้งจุดตรวจ

เช็คลิสต์ 4 ข้อ จุดตรวจพนักงานฝ่ายปกครอง

ใกล้จะถึงช่วงเทศกาลสงกรานต์แล้ว ฝ่ายปกครองทุกท้องที่มีความพร้อมสำหรับการออกตั้งจุดตรวจป้องกันอุบัติเหตุและรักษาความสงบเรียบร้อยกันหรือยัง? แต่ก่อนที่เราจะมาเช็คความพร้อมก่อนออกปฏิบัติงานกัน ดร.รัฐวิษ จิตสุจริตวงศ์ ผู้อำนวยการส่วนการสอบสวนคดีอาญา สำนักการสอบสวน และนิติการ กรมการปกครอง ขอแนะนำเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องชัดเจนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ในการตั้งจุดตรวจของพนักงานฝ่ายปกครอง ดังนี้

ก่อนอื่นต้องทำความเข้าใจเข้าใจก่อนว่า การตั้งด่านจริงๆ นั้น ในทางทฤษฎีแบ่งออกได้เป็น 3 แบบ คือ (1) การตั้งด่าน (2) การตั้งจุดตรวจ และ (3) การตั้งจุดสกัด ซึ่งพวกเราฝ่ายปกครองเข้าใจว่า การที่เราออกไป “ตั้งด่าน” นั้น ในทางทฤษฎีดังกล่าวแล้ว คือ “การตั้งจุดตรวจ” เพราะถ้าเป็นการตั้งด่านจะหมายถึง การตั้งด่านบนถนนสายหลัก ที่มีลักษณะเป็นการถาวร มีป้อมหรือที่พำนักของเจ้าหน้าที่ หรืออาจมีแผงกั้นแบรีเออร์ หรือไม้กั้น ซึ่งการตั้งด่านในลักษณะนี้จะต้องขออนุญาตจากคณะรัฐมนตรี กรมทางหลวง หรือกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เสียก่อน

แต่ฝ่ายปกครองเราตั้งกันช่วงเทศกาลสำคัญ หรือตั้งเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในชุมชน รวมทั้งการตั้งจุดตรวจค้นหาผู้เสพสารเสพติด หรือที่เราเรียกกันติดปากว่า “ด่านชุมชน” ซึ่งจริงๆ แล้ว คือ “จุดตรวจ” โดยจุดสำคัญที่แตกต่างจากการตั้งด่าน คือ จุดตรวจนั้นเราตั้งเป็นการชั่วคราว โดยมีกำหนดระยะเวลาเท่าที่มีความจำเป็นในการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเมื่อเสร็จภารกิจแล้ว เช่น พ้นกำหนด 7 วันอันตรายแล้ว หรือ ค้นหาผู้เสพเสร็จแล้ว ฯลฯ ก็จะยุบจุดตรวจนั้นไป ซึ่งการ “ตั้งจุดตรวจในชุมชนของพนักงานฝ่ายปกครอง” ระดับตำบลหรือหมู่บ้าน ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ นอกจากเป็นนโยบายสำคัญของทางรัฐบาลในเรื่องการป้องกันและลดอุบัติเหตุแล้ว ยังเป็นหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 และตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งพนักงานฝ่ายปกครองมีอำนาจทำการสืบสวนหรือทำการค้นในที่สาธารณะเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดหรือรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมได้

เช่นนี้จึงขอให้ท่านนายอำเภอ ปลัดอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบ (ผรส.) ก่อนนำสมาชิก อส. หรือชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ออกปฏิบัติหน้าที่ตั้งจุดตรวจในชุมชน ก็ขอให้เช็คและเตรียมความพร้อมก่อนการปฏิบัติงาน ดังนี้

1. การขออนุญาต/อนุมัติ และการรายงานผู้บังคับบัญชา

ในการตั้งจุดตรวจเพื่อลดอุบัติเหตุในช่วงเทศกาลสงกรานต์นี้ หรือการตั้งจุดตรวจโดยมีจุดประสงค์เพื่อค้นหาผู้เสพสารเสพติดนั้น

ไม่ว่าระดับใด จะระดับตำบลหรือหมู่บ้าน ก็ควรต้องทำการขออนุญาต/อนุมัติจากท่านนายอำเภอเสียก่อน หรือในทางปฏิบัติอาจให้ปลัดอำเภอปฏิบัติราชการแทนนายอำเภอขออนุญาต/อนุมัติแทนก็ได้ ซึ่งการอนุมัติก็ควรจะเป็นคำสั่งอำเภอ หรือมีการทำบันทึกข้อความขออนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษร โดยระบุที่ตั้ง วัน เวลา และหัวหน้าหรือผู้ควบคุมจุดตรวจไว้ให้ชัดเจน ส่วนการตั้งจุดตรวจเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือความปลอดภัยในชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องปรามการกระทำผิดต่างๆ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ของกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 โดยตรงนั้น เมื่อพบเหตุการณ์ความไม่สงบเรียบร้อยหรือพบการกระทำผิดในพื้นที่ ก็ขอให้เร่งรายงานให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบ หรือหากได้ดำเนินการตั้งจุดตรวจเสร็จสิ้นแล้ว ก็ควรรายงานให้อำเภอทราบตามลำดับชั้นต่อไป

2. การจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับการตั้งจุดตรวจที่เป็นมาตรฐาน

ในการออกไปตั้งจุดตรวจควรจัดเตรียมอุปกรณ์ดังต่อไปนี้ให้พร้อมก่อนเสมอ

- (1) ไฟส่องสว่างในจุดตรวจ เพราะในบางครั้งแสงไฟที่ส่องลงบนถนนอาจสว่างไม่เพียงพอ จึงอาจต้องมีการติดตั้งหลอดไฟเพิ่มเติม
- (2) ป้าย “หยุดตรวจ” เพื่อสื่อให้ผู้ขับขี่ทราบว่า คือ จุดตรวจของเจ้าหน้าที่และหากเป็นไปได้ควรมีป้ายระบุให้ชัดเจนว่าเป็นจุดตรวจของหน่วยงานใด
- (3) กรวยยางหรือแผงกัน สำหรับบังคับและจัดช่องทางเดินรถ
- (4) นกหวีด ไฟฉาย กระบอกไฟ ถูมือ และเสื้อสะท้อนแสง สำหรับเรียกรถหยุดหรือทำการจราจรต่างๆ
- (5) วิทยุสื่อสาร สำหรับให้เจ้าหน้าที่ภายในจุดตรวจทุกคน/ทุกตำแหน่งสื่อสารกันได้ ตลอดจนการสื่อสารออกไปยังด่านหรือจุดตรวจอื่นๆ
- (6) กล้องบันทึกภาพเคลื่อนไหว ซึ่งในยุคปัจจุบันกล้องพกพานี้หาซื้อได้ง่ายขึ้นและมีราคาไม่แพงนัก (1,000 - 2,000 บาท) ซึ่งภาคประชาชนก็ยังนิยมหาซื้อมาติดตั้งไว้ในรถยนต์เป็นจำนวนมาก และในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หากมีข้อโต้แย้งใดๆ เกิดขึ้น ภาพ/เสียงจากกล้องที่บันทึกไว้นี้อาจใช้เป็นพยานหลักฐานยืนยันการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ได้ และถ้าจะให้ดียิ่งกว่านั้น ขณะปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ก็ควรมีกองติดไว้ที่ตัวเจ้าหน้าที่ด้วยจะเป็นการดีที่สุด
- (7) เครื่องพันธนาการ กรณีต้องมีการจับกุมผู้กระทำผิดหรือใช้เพื่อควบคุมตัวบุคคล
- (8) หน่วยแพทย์หรืออุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน
- (9) รถยนต์พร้อมน้ำมันและพลขับ สำหรับกรณีต้องออกไปติดตามผู้ต้องสงสัย/ผู้กระทำความผิด การนำส่งตัวผู้กระทำความผิดไปสถานีตำรวจ หรือการนำตัวผู้ป่วยหรือคนเจ็บส่งโรงพยาบาล เป็นต้น
- (10) เอกสารหรือแบบฟอร์มต่างๆ เช่น คำสั่งอำเภอที่ให้ออกปฏิบัติหน้าที่ บัตร ป.ป.ส. ที่ออกตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 / บัตรพนักงานเจ้าหน้าที่ (บัตร ป.2) ที่ออกตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 แบบบันทึกการจับกุม แบบยินยอมเข้ารับการบำบัดฯ ตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ 108/2557 ฯลฯ รวมถึงอุปกรณ์การตรวจต่างๆ เช่น เครื่องตรวจวัดระดับปริมาณแอลกอฮอล์ หรืออุปกรณ์ตรวจหาสารเสพติด เป็นต้น

3. การจัดกำลังและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน

ในการปฏิบัติงานนั้น ควรมีการวางแผน จัดกำลังและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจให้ชัดเจน โดยควรแบ่งจุดตรวจออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

(1) ส่วนหน้า แยกออกเป็น 2 หน้าที่หลักๆ ได้แก่

- (1.1) Scout หน้าที่ทำหน้าที่สอดแนมหรือดูต้นทางให้กับจุดตรวจ เพื่อคัดกรองรถหรือบุคคลต้องสงสัยหรือที่เป็นเป้าหมายก่อนที่ยานพาหนะหรือบุคคลนั้นจะถึงจุดตรวจ
- (1.2) Stopper ทำหน้าที่ในการแสดงตัวและเรียกรถหรือบุคคลต้องสงสัยหรือที่เป็นเป้าหมายเข้ามาเพื่อตรวจสอบ

(2) ส่วนกลาง แยกออกเป็น 2 ส่วนย่อย ได้แก่

- (2.1) ส่วนตรวจสอบ คือ พื้นที่ที่เจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบรถหรือบุคคลในเรื่องต่างๆ เช่น การตรวจค้นสิ่งของผิดกฎหมายหรือตรวจสอบเอกสาร เช่น ตรวจสอบบัตรประชาชนหรือใบขับขี่ ฯลฯ รวมถึงการตรวจวัดระดับปริมาณแอลกอฮอล์หรือข้อพิรุณ/สิ่งผิดปกติต่างๆ ตลอดจนเมื่อพบการกระทำความผิดก็จะต้องทำการจับกุมปราบปรามหรือตรวจยึดสิ่งของผิดกฎหมายนั้น

(2.2) ส่วนพื้นที่ปลอดภัย มีไว้สำหรับเป็นพื้นที่ที่เจ้าหน้าที่จะทำการตรวจสอบอย่างละเอียด เช่น การตรวจสอบเอกสารเสพติด ฯลฯ โดยผู้ถูกตรวจจะต้องเข้ามาตรวจในพื้นที่นี้แทนการตรวจอยู่นอกรถหรือไหล่ทาง เพื่อเพิ่มความปลอดภัยให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจ และผู้ถูกตรวจและเพื่อไม่ให้กีดขวางทางจราจรหรือทำให้การจราจรติดขัด รวมถึงใช้เป็นพื้นที่สำหรับพำนักของฝ่ายอำนวยการหรือให้เจ้าหน้าที่ได้เข้ามาพักผ่อนหรือไว้ให้ผู้ป่วยหรือผู้ถูกจับกุมได้พักคอยก่อนส่งตัวต่อไป

(3) ส่วนหลัง แยกออกเป็น 2 หน้าที่หลักๆ ได้แก่

(3.1) ทำหน้าที่จัดระเบียบการจราจร ได้แก่ การบังคับให้รถหยุดและจอดและการให้รถออกจากจุดตรวจเมื่อตรวจสอบเสร็จแล้ว

(3.2) เป็นส่วนที่ต้องมีรถของเจ้าหน้าที่ที่สแตนด์บายเตรียมพร้อมสำหรับปฏิบัติการกิจฉุกเฉิน เช่น การออกติดตามรถที่ฝ่าหรือไม่เข้าจุดตรวจ หรือการส่งตัวผู้บาดเจ็บไปยังโรงพยาบาล รวมทั้งกรณีหากมีการจับกุมผู้กระทำความผิดก็จะต้องนำตัวผู้ถูกจับกุมส่งไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวน เป็นต้น

4. ข้อเสนอแนะวิธีการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจ

(1) ควรมีการซักซ้อมแนวทางปฏิบัติก่อนออกตั้งจุดตรวจจริง และควรมีการซักซ้อมแผนเผชิญเหตุในกรณีต่างๆ

(2) เจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจควรได้รับการฝึกให้มีทักษะและองค์ความรู้เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ โดยเฉพาะเทคนิควิธีการเรียกตรวจค้น การพูดคุยกับประชาชน การค้นรถหรือตัวบุคคล และการจับกุมหรือตรวจยึดสิ่งของผิดกฎหมาย ทั้งนี้ ก็เพื่อความปลอดภัยของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งไม่เป็นการกระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมากเกินไป

(3) หลักในการพิจารณาเลือกที่ตั้งจุดตรวจ ให้พิจารณาจากความเหมาะสมโดยเน้นเรื่องความปลอดภัยเป็นสำคัญ จุดตรวจต้องไม่อยู่ในพื้นที่อันตราย อันตรายในที่นี้ คือ เป็นอันตรายต่อผู้ตรวจและผู้ถูกตรวจ เช่น จุดตรวจไม่ควรอยู่บริเวณทางโค้ง เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนเห็นและสามารถหยุดรถได้ทัน

(4) การปรากฏตัวของเจ้าหน้าที่และการเรียกตรวจค้น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 93 กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีอำนาจค้นบุคคลใดในที่สาธารณะสถาน ในเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลนั้นมีสิ่งของในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิดหรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด ฉะนั้นเจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจต้องแสดงตัวให้ชัดเจนว่าเราเป็นพนักงานฝ่ายปกครอง โดยการแต่งเครื่องแบบ หรืออย่างน้อยก็ต้องสวมเสื้อที่ระบุชื่อสังกัดให้ชัดเจน และจะต้องแจ้งด้วยวาจาให้ผู้ถูกตรวจทราบด้วยว่า เราเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดใด มาปฏิบัติหน้าที่อะไรโดยใช้วาจาที่ชัดเจนและกิริยาสุภาพนุ่มนวล ก่อนเริ่มทำการตรวจ

(5) หลักพิจารณาในการเรียกตรวจรถหรือบุคคลต้องสงสัยหรือเป้าหมาย จะต้องมีความเชื่อได้ว่ารถหรือบุคคลนั้นอาจได้กระทำความผิดหรือมีสิ่งผิดกฎหมายไว้ในครอบครอง เช่นนี้ เจ้าหน้าที่จะต้องสามารถระบุถึงเหตุผล หรือสาเหตุให้ได้ว่า เพราะเหตุสงสัยใดจึงได้เรียกตรวจหรือบุคคลนั้นตรวจ ซึ่งอาจจะต้องอธิบาย ให้ได้ถึงพฤติกรรมการต้องสงสัยว่าเป็นอย่างไร หรือมีสายข่าวอย่างไรที่แจ้งว่า รถหรือบุคคลนั้นๆ เป็นเป้าหมาย หรืออย่างน้อยก็ต้องสามารถระบุได้ว่ามีการสืบสวนหรือมีสาเหตุใดที่เจ้าหน้าที่ต้องมาตั้งจุดตรวจตรงจุดนี้ เช่น เพราะมีเบาะแสว่าเส้นทางนี้เป็นเส้นทางขนยาเสพติด หรือเป็นจุดเสี่ยงที่มีการทะเลาะวิวาทกันเป็นประจำ เป็นต้น

(6) ก่อนทำการตรวจค้นเจ้าหน้าที่ต้องชี้แจง แสดงเหตุผลความจำเป็น ความบริสุทธิ์ใจและทำความเข้าใจกับผู้ถูกค้นเสียก่อน และในขณะที่ทำการตรวจค้นรถ เจ้าหน้าที่จะต้องให้เจ้าของรถหรือผู้ขับขี่มาดูและมองเห็นการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่อยู่ตลอดเวลา

ในส่วนกรณีต้องการขอตรวจหาสารเสพติดในร่างกาย ก็ให้ดำเนินการตามแนวทาง ดังนี้ <http://multi.dopa.go.th/criminal/news/cate2/view57>

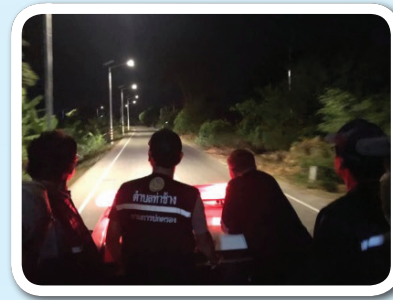
(7) กรณีตรวจพบสิ่งของผิดกฎหมาย ให้แจ้งผู้ถูกตรวจหรือผู้ครอบครองทราบและสอบถามรายละเอียดที่มาที่ไปเสียก่อน หากเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วน่าเชื่อว่าเป็นสิ่งของผิดกฎหมาย ก็ให้ทำการตรวจยึด โดยให้ทำการถ่ายภาพสิ่งของนั้นไว้เป็นหลักฐานก่อนจะทำการตรวจยึด ทั้งนี้ จะต้องทำบันทึกการตรวจยึดให้ผู้ครอบครองลงลายมือชื่อรับทราบ และส่งพนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อตรวจสอบและดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

(8) กรณีมีความจำเป็นที่เจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจจะต้องพกพาอาวุธปืนติดตัว เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการป้องกันตัวหรือปราบปรามการกระทำความผิด ก็จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. 2546 ที่ว่า ในกรณีแต่งเครื่องแบบ ให้พกพาไปด้วยความเหมาะสมเรียบร้อยโดยใส่ซองปืนหรือใส่กระเป๋ากล้อ แต่ถ้าไม่ได้แต่งเครื่องแบบให้พกพาโดยมิดชิด (มองไม่เห็นอาวุธปืน)

(9) กรณีมีเหตุการณ์ขัดขวางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หรือมีการหลบหนี เจ้าหน้าที่สามารถใช้อาวุธเพื่อป้องกันตัวได้เท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์ และระดับการใช้กำลัง ควรกระทำจากเบาไปหาหนักแต่หากเป็นไปได้ควรใช้วิธีการเจรจา และหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรงต่อประชาชน เช่น เกิดกรณีการหลบหนีให้พยายามติดตามและแจ้งประสานงานเพื่อสกัดจับ ซึ่งหากไม่มีกรณีที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งก็ไม่ควรใช้วิธีการยิงปืนเพื่อสกัดหยุดยั้ง

(10) เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอน ตั้งแต่การแสดงตัวตลอดจนขั้นตอนปฏิบัติต่างๆ แล้ว หากไม่ได้รับความร่วมมือจนเกินสมควร เช่น เกิดกรณีขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงาน ดุหมั่นเจ้าพนักงาน หรือทำร้ายเจ้าพนักงาน ฯลฯ เจ้าพนักงานก็มีสิทธิที่จะดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดดังกล่าวได้โดยเจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจควรต้องบันทึกวิดีโอเพื่อไว้ใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีดังกล่าวต่อไปด้วย

สรุป checklist 4 ข้อ #จุดตรวจพนักงานฝ่ายปกครอง ได้แก่

1. การขออนุญาต/อนุมัติ และการรายงานผู้บังคับบัญชา
2. การจัดเตรียมอุปกรณ์สำหรับการตั้งจุดตรวจที่เป็นมาตรฐาน
3. การจัดกำลังและแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้ชัดเจน
4. วิธีการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจ

โดยหลักการข้างต้นนี้ เป็นเพียงข้อเสนอแนะเพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้นำไปตรวจเช็คและเตรียมความพร้อม เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย มีมาตรฐาน ปลอดภัยและป้องกันความเสียหายหรือ การสูญเสียต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นได้ระหว่างที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ ควบคู่ไปกับการให้บริการและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของพี่น้องประชาชน ก่อนที่จะออกไปปฏิบัติงานจริงเท่านั้น แต่ส่วนตัวผมเชื่อว่า วัตถุประสงค์ที่แท้จริงของการตั้งจุดตรวจ/จุดสกัด ในบริบทของฝ่ายปกครอง โดยเฉพาะที่เป็นหน้าที่ของหัวหน้าผู้ปกครองท้องที่อย่างท่านกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ตามพระราชบัญญัติลักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 นั้น มิได้มุ่งเน้นในเรื่องของการจับกุมปราบปรามเป็นสำคัญ เพียงแต่อยากให้มีการปรากฏกายของพนักงานฝ่ายปกครองให้อยู่ในพื้นที่ เพียงเท่านั้นผมเชื่อว่า ก็ทำให้พี่น้องประชาชนอบอุ่นใจ และผู้ที่คิดจะกระทำความผิดก็เกิดความยำเกรงแล้วละครับ

สุดท้ายนี้ ผมขอเป็นกำลังใจให้พนักงานฝ่ายปกครองทุกท่านที่กำลังทุ่มเทเสียสละแรงกายแรงใจ และอดหลับอดนอนทำงานกันอย่างเข้มแข็งไม่ว่าจะเทศกาลปีใหม่ สงกรานต์ หรือไม่ว่าเวลาใด เพื่อดูแลความปลอดภัย อำนวยความสะดวก และรักษาความสงบเรียบร้อย ให้กับพี่น้องประชาชนได้นอนหลับอย่างสบายและใช้ชีวิตได้อย่างสงบสุข ผมเชื่อว่า ความเสียสละของพวกท่าน พี่น้องประชาชนเห็นและรับรู้ได้แน่ครับ

“บำบัดทุกข์ บำรุงสุข คือ หน้าที่และเกียรติยศของพวกเรา #พนักงานฝ่ายปกครอง”

ดร.รัฐวิช จิตสุจริตวงศ์

ผู้อำนวยการส่วนการสอบสวนคดีอาญา

learning by doing

ส่วนการสอบสวนคดีอาญา สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง จัดโครงการฝึกอบรมภาคปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมรูปแบบใหม่และการรักษาความสงบเรียบร้อยในอำนาจหน้าที่ของฝ่ายปกครอง (Learning by doing) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 รุ่นที่ 2 ระหว่างวันที่ 18 - 21 ก.พ. 2563 ณ โรงแรมขวัญเรือน รีสอร์ท อ.เมืองนครราชสีมา จ.นครราชสีมา โดยผู้เข้ารับการฝึกอบรมประกอบด้วย ปลัดอำเภอ พนักงานฝ่ายปกครอง และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมรูปแบบใหม่ จ.นครราชสีมา รวม 20 คน

รูปแบบของการฝึกอบรมในครั้งนี้ จะเน้นไปที่การฝึกภาคปฏิบัติท่ามกลางการปฏิบัติจริง หรือ Learning by doing ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมรูปแบบใหม่ประเภทต่างๆ โดยเฉพาะการค้ำมูขุขัย การฝึกอบรมในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของพนักงานฝ่ายปกครอง ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ด้านการสืบสวนสอบสวนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ รู้เท่าทันผู้กระทำความผิดที่พัฒนาและปรับเปลี่ยนวิธีการในการกระทำความผิดใหม่ๆ รวมทั้งยังเป็นการฝึกสร้าง “ทีมบังคับใช้กฎหมาย” ของพนักงานฝ่ายปกครองภายในจังหวัด เพื่อพัฒนาไปสู่การจัดตั้ง “ชุดปฏิบัติการพิเศษฝ่ายปกครองจังหวัด”

โดย Learning by doing รุ่นที่ 2 ณ จ.นครราชสีมา มีการฝึกอบรม ได้แก่

- ฝึกภาคปฏิบัติการสืบสวนในคดีค้ำมูขุขัยและคดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ในอำนาจหน้าที่พนักงานฝ่ายปกครอง โดยสืบสวนหาข่าว ลงพื้นที่เก็บข้อมูล เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง และรายละเอียดแห่งความผิด
- ฝึกภาคปฏิบัติการสืบสวนจับกุมคดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ และฝึกทำสำนวนการสอบสวนคดีอาญา ซึ่งเป็นความผิดที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครอง โดยได้ทำการปฏิบัติในสถานการณ์จริง ได้แก่ จับกุมและสอบสวนคดีค้าของเก่า และโรงแรมที่ไม่ได้รับใบอนุญาต ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ อ.เมืองนครราชสีมา จำนวน 2 แห่ง

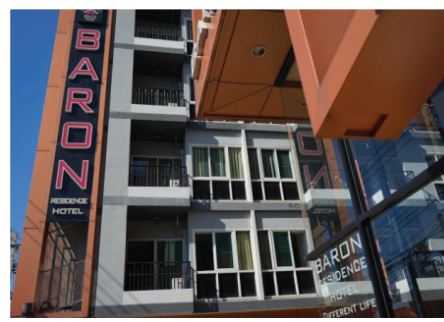
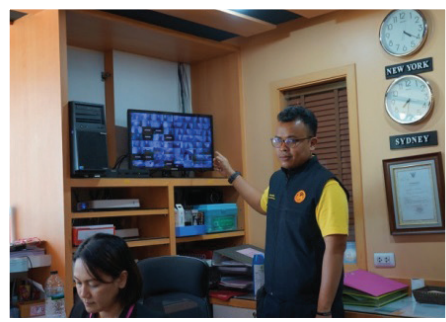
- ฝึกภาคปฏิบัติ การประสานงาน การสอบสวน/ฟ้องคดี ในสถานการณ์จริงรวมถึงดูงานที่สำนักงานอัยการคดีศาลแขวงนครราชสีมา ฝึกภาคปฏิบัติการดำเนินคดี และการประสานงานคดีในชั้นศาล รวมถึงดูงานที่ศาลแขวงนครราชสีมา
- ฝึกภาคปฏิบัติ ยุทธวิธีการจับกุมและปราบปรามในคดีค้ำมูขุขัยและคดีอาชญากรรมรูปแบบใหม่ในอำนาจหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครอง

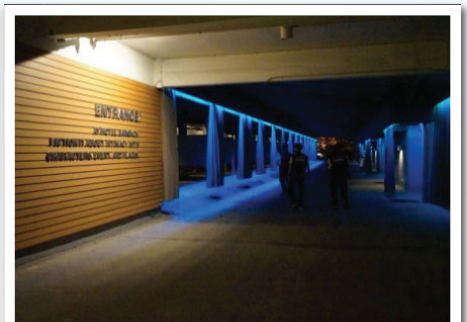
ตรวจสอบสถานประกอบการโรงแรมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครช่วงวันวาเลนไทน์

วันที่ 14 ก.พ. 2563 พนักงานฝ่ายปกครอง ส่วนกำกับและตรวจสอบ สำนักการสอบสวนและนิติการ ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. โรงแรม พ.ศ. 2547 นำโดยนายพิพัฒน์ชัย วัชฤทธิ์ ผู้อำนวยการส่วนกำกับและตรวจสอบ และพนักงานฝ่ายปกครอง ร่วมกันตรวจสอบสถานประกอบการโรงแรมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครช่วงวันวาเลนไทน์ พ.ศ. 2563 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ไม่เป็นแหล่งมั่วสุมของเด็กและเยาวชน โดยแนะนำผู้ประกอบการโรงแรมและผู้จัดการโรงแรมให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด เช่น การบันทึกรายการต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้พัก (ร.ร.4) และจำนวนผู้พักลงในบัตรทะเบียนผู้พัก (ร.ร.3) ในทันทีที่มีการเข้าพัก และหากผู้พักมีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์เข้าพักตามลำพัง ให้ผู้จัดการโรงแรมหรือผู้แทนลงลายมือชื่อกำกับ รวมถึงการส่งสำเนาทะเบียนผู้พัก (ร.ร.4) ในแต่ละวันไปให้นายทะเบียนทุกสัปดาห์ และต้องสอดส่องดูแลไม่ให้บุคคลหลบซ่อนหรือมั่วสุมในเขตโรงแรมในลักษณะที่เชื่อว่าจะก่อความไม่สงบขึ้นในบ้านเมืองและให้แจ้งฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบทันที และตรวจสอบระบบป้องกันอัคคีภัยให้พร้อมใช้งานอยู่เสมอ พร้อมทั้งกำชับผู้จัดการโรงแรมให้ปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องและครบถ้วนตามกฎหมาย โดยมีโรงแรม ดังนี้

1. โรงแรมบารอน เรสซิเดนซ์ เขตบางกะปิ
2. โรงแรมก๊อดดี เขตบางกะปิ
3. โรงแรมมายเลดี เขตวังทองหลาง
4. โรงแรมเอวัน เขตห้วยขวาง

ผลการตรวจโรงแรมดังกล่าวปฏิบัติตามกฎหมายถูกต้องครบถ้วน ไม่มีการกระทำผิดหรือฝ่าฝืนกฎหมายแต่อย่างใด ทั้งนี้ ได้เน้นย้ำให้ผู้ประกอบการและผู้จัดการโรงแรม ได้แจ้งเหตุด่วน การก่ออาชญากรรม อัคคีภัย หรืออันตรายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่โรงแรมที่รับผิดชอบ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.โรงแรม พ.ศ. 2547 อย่างรวดเร็วเป็นปัจจุบันทันที โดยไม่ต้องรอให้เหตุหรืออันตรายนั้นสงบลงเสียก่อน

ศูนย์ดำรงธรรม อัจฉริยะต้นแบบ

อธิบดีกรมการปกครอง ได้โปรดมอบแนวทางการขับเคลื่อนนโยบายและแนวทางการดำเนินงานโครงการสำคัญของกรมการปกครองประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 (10 Flagships for DOPA Excellence 2020) เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนภารกิจ กรมการปกครอง ในระดับพื้นที่ “หมู่บ้าน อยู่เย็น” (Inclusive Growth Village) และ “อำเภอ เป็นสุข” (Happy District) โดยให้สำนัก/กอง และส่วนภูมิภาค ใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติราชการในส่วนที่เกี่ยวข้อง สำหรับสำนักการสอบสวนและนิติการ ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการขับเคลื่อนโครงการสำคัญของกรมการปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563(10 Flagships for DOPA

Excellence 2020) : ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ “อำเภอดำรงธรรม” ในการคัดเลือกศูนย์ดำรงธรรมอำเภออัจฉริยะต้นแบบ อธิบดีกรมการปกครอง ได้โปรดพิจารณาสั่งการให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกศูนย์ดำรงธรรมอำเภออัจฉริยะต้นแบบ จังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 แห่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 โดยมีเป้าหมายให้ศูนย์ดำรงธรรมอำเภออัจฉริยะต้นแบบดังกล่าวร่วมกันพัฒนาการแก้ปัญหาความเดือดร้อนให้กับประชาชน ร่วมกันคิดสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตน ได้รับการยกย่องชมเชย รวมทั้งเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับศูนย์ดำรงธรรมอำเภออื่น ๆ และเป็นการรับประกันคุณภาพในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนของศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่องานบริการและดูแลประชาชนของภาครัฐอย่างยั่งยืนต่อไป

กรมการปกครองได้มอบหมายให้จังหวัดพิจารณาคัดเลือกศูนย์ดำรงธรรมอำเภออัจฉริยะต้นแบบ จังหวัดละ 1 แห่ง รวม 76 จังหวัด แยกตามภูมิภาค ดังนี้

1. ภาคกลางและภาคตะวันออก จำนวน 25 แห่ง ประกอบด้วย

ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ	จังหวัด	ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ	จังหวัด
พระสมุทรเจดีย์	สมุทรปราการ	เมืองอ่างทอง	อ่างทอง
บางบัวทอง	นนทบุรี	ชัยบาดาล	ลพบุรี
ลำลูกกา	ปทุมธานี	บางระจัน	สิงห์บุรี
บางปะหัน	พระนครศรีอยุธยา	สรรคบุรี	ชัยนาท
ตาพระยา	สระแก้ว	บ้านคา	ราชบุรี
เขาสมิง	ตราด	กำแพงแสน	นครปฐม
เมืองนครนายก	นครนายก	ปราณบุรี	ประจวบคีรีขันธ์
นายายอาม	จันทบุรี	เมืองสุพรรณบุรี	สุพรรณบุรี

ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ	จังหวัด	ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ	จังหวัด	ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ	จังหวัด
พระพุทธบาท	สระบุรี	เมืองฉะเชิงเทรา	ฉะเชิงเทรา	เมืองสมุทรสาคร	สมุทรสาคร
ศรีราชา	ชลบุรี	บ้านสร้าง	ปราจีนบุรี	อัมพวา	สมุทรสงคราม
เมืองระยอง	ระยอง	เลาขวัญ	กาญจนบุรี	บ้านลาด	เพชรบุรี

2. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 20 แห่ง ประกอบด้วย

ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ	จังหวัด
ปักธงชัย	นครราชสีมา
นาโพธิ์	บุรีรัมย์
เมืองสุรินทร์	สุรินทร์
เมืองศรีสะเกษ	ศรีสะเกษ
ลำโรง	อุบลราชธานี
คำเขื่อนแก้ว	ยโสธร
ภูเขียว	ชัยภูมิ
หัวตะพาน	อำนาจเจริญ
กุฉินารายณ์	กาฬสินธุ์
พังโคน	สกลนคร

ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ	จังหวัด
เมืองนครพนม	นครพนม
หนองสูง	มุกดาหาร
เซกา	บึงกาฬ
เมืองหนองบัวลำภู	หนองบัวลำภู
ชนบท	ขอนแก่น
หนองหาน	อุดรธานี
วังสะพุง	เลย
เมืองหนองคาย	หนองคาย
กันทรวิชัย	มหาสารคาม
อาจสามารถ	ร้อยเอ็ด

3. ภาคเหนือ จำนวน 17 แห่ง ประกอบด้วย

ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ	จังหวัด
เชียงดาว	เชียงใหม่
เมืองลำพูน	ลำพูน
เมืองลำปาง	ลำปาง
น้ำปาด	อุดรดิตถ์
สูงเม่น	แพร่
เมืองน่าน	น่าน
เมืองพะเยา	พะเยา
เชียงของ	เชียงราย
ขุนยวม	แม่ฮ่องสอน

ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ	จังหวัด
ลานกระบือ	กำแพงเพชร
ศรีมาศ	สุโขทัย
บางกระทุ่ม	พิษณุโลก
เมืองตาก	ตาก
ดงเจริญ	พิจิตร
ศรีเทพ	เพชรบูรณ์
พยุหะคีรี	นครสวรรค์
เมืองอุทัยธานี	อุทัยธานี

4. ภาคใต้ จำนวน 14 แห่ง ประกอบด้วย

ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ	จังหวัด
ทุ่งสง	นครศรีธรรมราช
เมืองกระบี่	กระบี่
ตะกั่วทุ่ง	พังงา
เมืองภูเก็ต	ภูเก็ต
พุนพิน	สุราษฎร์ธานี
กะเปอร์	ระนอง
เมืองชุมพร	ชุมพร

ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ	จังหวัด
เทพา	สงขลา
เมืองสตูล	สตูล
นาโยง	ตรัง
เมืองพัทลุง	พัทลุง
โคกโพธิ์	ปัตตานี
กาบัง	ยะลา
เมือง	นราธิวาส

Kick – off การขับเคลื่อนโครงการสำคัญของกรมการปกครอง (10 Flagships for DOPA Excellence 2020) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

นายธนาคม จงจิริระ อธิบดีกรมการปกครอง และคณะผู้บริหารกรมการปกครอง ได้เดินทางไปตรวจราชการและกิจกรรม วัน Kick – off การขับเคลื่อนโครงการสำคัญของกรมการปกครอง (10 Flagships for DOPA Excellence 2020) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 เพื่อให้การขับเคลื่อนโครงการสำคัญของกรมการปกครองเป็นไปอย่างมีรูปธรรม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในพื้นที่ โดยตรวจเยี่ยมการดำเนินงานของศูนย์ดำรงธรรมอำเภออัญฉริยะต้นแบบ อ.บางกระทุ่ม จ.พิษณุโลกในวันที่ 27 มกราคม 2563

โดยมีข้อสั่งการเกี่ยวกับศูนย์ดำรงธรรมอำเภออัญฉริยะต้นแบบ และศูนย์ดำรงธรรมอำเภอทั่วประเทศ ถือปฏิบัติดังนี้

1. ให้ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาเรื่องทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาขอพระราชทานความเป็นธรรมและฎีกาขอพระราชทานความช่วยเหลือ โดยให้เร่งรัดการตรวจสอบข้อเท็จจริง พร้อมรายงานผลการดำเนินการให้ผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร่งด่วน
2. ให้ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ พิจารณาใช้กลไกของคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) ในการแก้ปัญหาเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์หรือการประนีประนอมข้อพิพาท ตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการปฏิบัติงานประนีประนอมข้อพิพาทของคณะกรรมการหมู่บ้าน พ.ศ. 2530 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ยุติภายในหมู่บ้าน และยังเป็นกลไกลดปริมาณเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์เข้าสู่ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอรวมทั้งรวบรวมสถิติข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหา
3. ให้ศูนย์ดำรงธรรมอำเภอ ให้ความสำคัญในการบันทึกข้อมูลในระบบรับเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ให้ครบถ้วนเป็นปัจจุบันตลอดเวลา เพื่อให้ประชาชนสามารถติดตามเรื่องและดูสถานะของเรื่อง ที่ร้องเรียนร้องทุกข์ได้ (Tracking System)
4. ให้ปรับปรุงศูนย์ดำรงธรรมอำเภออัญฉริยะต้นแบบเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานศูนย์ดำรงธรรมอำเภอและศูนย์ดำรงธรรมอำเภออัญฉริยะต้นแบบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563
5. การแสดงความเป็นอัญฉริยะของศูนย์ดำรงธรรมอำเภออัญฉริยะต้นแบบ ต้องมีผลงานในการแก้ปัญหาที่ยุ่ยากซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน หรือกฎหมายหลายฉบับ รวดเร็วและประชาชนมีความพึงพอใจ

นายพัฒนพงศ์ ชื่นชอบ ผู้อำนวยการส่วนอำนวยความสะดวก สำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง

ส่วนอำนวยความสะดวกเป็นธรรม (สอ.)

นายพัฒนาพงศ์ ชื่นชอบ

ผู้อำนวยการส่วนอำนวยความสะดวกเป็นธรรม

อำนาจหน้าที่

มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินการและประสานการดูแลประชาชนให้ได้รับสิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคทางกฎหมาย ส่งเสริมและสนับสนุนการอำนวยความสะดวกเป็นธรรมในหน้าที่ของนายอำเภอ การให้ความร่วมมือช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติงานขององค์กรอิสระที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญการปฏิบัติงานชั้นสูตรพลิกศพของพนักงานฝ่ายปกครองทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและส่วนภูมิภาค การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ.2540 การวางแผนทางการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการทวงถามหนี้ เพื่อการรักษาความสงบเรียบร้อย การพัฒนากลั่นกรองกฎหมาย การวิเคราะห์แก้ไขปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกฎหมาย การให้คำปรึกษาด้านกฎหมายทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค การให้ความเห็นชอบทางกฎหมาย การประสานขอข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อนำไปประกอบการจัดทำร่างกฎกระทรวง ประกาศ คำสั่ง ข้อบังคับ ตามพระราชบัญญัติการทวงถามหนี้ พ.ศ.2558 การจัดทำบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ การแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ การให้คำแนะนำข้อกฎหมายให้จังหวัด/อำเภอ งานรับเรื่องร้องเรียนและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการทวงถามหนี้ การพัฒนาปรับปรุงหลักเกณฑ์ตัวชี้วัด งานพัฒนาบุคลากรและระบบการทวงถามหนี้ งานวิจัยพัฒนาศึกษาปัญหาการทวงถามหนี้ รับเรื่องอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปรับทางปกครองและคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนการประกอบธุรกิจทวงถามหนี้ของคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้ประจำจังหวัดหรือประจำกรุงเทพมหานครแล้วแต่กรณี เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการกำกับการทวงถามหนี้พิจารณา และติดตามผลการดำเนินการในเรื่องนั้นๆ จนเสร็จสิ้นกระบวนการในทุกขั้นตอน และงานอื่นที่ได้รับมอบหมายโดยแบ่งกลุ่มงาน ดังนี้

โครงสร้างภายใน

ช่องทางการติดต่อ E-mail :
โทรศัพท์ / โทรสาร : 0-2356-9556-7

การขออนุญาตและการเบิกถอนใบอนุญาตอาวุธปืน (๒)

"หลักปืนชอบ"

จำนวนอาวุธปืนที่นายทะเบียนจะพิจารณาอนุญาต

ชนิดและจำนวนอาวุธปืนซึ่งจะอนุญาตให้พิจารณาถึงฐานและความเป็นของผูขออนุญาต เป็นราย ๆ ไป โดยระลึกว่าการอนุญาตให้เอกชนมีอาวุธปืนนั้น เป็นการพิจารณาอนุญาตตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๙ ซึ่งต้องระบุวัตถุประสงค์ว่ามีไว้เพื่อป้องกันตัว หรือกรณีอื่น ในการกีฬา หรือการยิงสัตว์ ซึ่งวัตถุประสงค์หลักสำคัญ ดังนี้
 ๑. การมีเพื่อป้องกันตัวหรือกรณีอื่นอันเป็นเหตุจำเป็นที่เกี่ยวกับการปราบปราม เช่น ข้าราชการผู้มีหน้าที่ออกตรวจจับกุมโจรผู้ร้าย หรือทำเป็นเอกเทศที่จำเป็นผู้มีทรัพย์สินสมบัติมากพอควรที่จะต้องมีอาวุธปืนไว้เพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สินสมบัติ เป็นต้น ทั้งนี้ ให้ใช้ดุลยพินิจพิจารณาตามสมควรแก่ฐานะของผู้ขอเป็นราย ๆ ไป
 ๒. การมีเพื่อกีฬา ต้องเป็นนักกีฬา โดยมีหนังสือรับรองจากสมาคมกีฬาชนิดนั้น
 ๓. การมีเพื่อยิงสัตว์ ปัจจุบันการล่าสัตว์เป็นความผิดตามกฎหมาย แต่หากเป็นการยิงสัตว์ที่เป็นศัตรูและไม่ใช่สัตว์ป่าคุ้มครองก็อาจอนุญาต เช่น ปืนยาวลูกซอง หรือลูกกรร

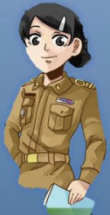
ทั้งนี้อาวุธปืนที่นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้ใช้

ต้องเป็นชนิด ลักษณะ และขนาดที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

แนวทางในการพิจารณาอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน

๑. การขออนุญาตมีอาวุธปืนติดตัว (แบบ ป.๑๒) ในเขต กทม. ให้ยื่นคำขอต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
๒. การขออนุญาตมีอาวุธปืนติดตัวในเขตจังหวัด ให้ยื่นคำขอต่อผู้ว่าราชการจังหวัด โดยมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาต ดังนี้
  - ๑) ต้องเป็นผู้ได้รับอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน (แบบ ป.๔)
  - ๒) ต้องมีเหตุผลความจำเป็น เช่น เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการปราบปรามโจรผู้ร้าย หรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในหน้าที่เสี่ยงภัย
  - ๓) สำหรับประชาชนทั่วไปจะอนุญาตเฉพาะรายที่มีเหตุผลความจำเป็นอย่างอื่นเท่านั้น

การเบิกถอนใบอนุญาต

๑. การเบิกถอนใบอนุญาตให้พกพาอาวุธปืน (แบบ ป.๔) มีสองกรณี คือ
  - ๑) กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามมาแล้ว จึงอาจได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๑๕
  - ๒) กรณีผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ที่ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามมาแล้วแต่คืน ๒. ผู้มีอำนาจเบิกถอนใบอนุญาต คือ นายทะเบียนท้องถิ่น และรัฐมนตรี ทั้งนี้ เมื่อเบิกถอนใบอนุญาตจะต้องส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และใบอนุญาตแก่นายทะเบียนท้องถิ่นโดยไม่ชักช้า

การขออนุญาตและการเบิกถอนใบอนุญาตอาวุธปืน (๑)

เอกสารหลักฐานประกอบคำขออนุญาต

๑. บัตรประจำตัวประชาชน
๒. บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบัตรประจำตัวพนักงานองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐพร้อมสำเนา
๓. หลักฐานการประกอบอาชีพรายได้ พร้อมสำเนา
๔. หนังสือรับรองความประพฤติที่ออกไม่เกิน ๖๐ วัน เช่น ผู้ขอที่เป็นทหาร ตำรวจ ผู้รับรองต้องเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงครั้งแต่พ้นออก ผันคำร้องออกหรือเทียบเท่าขึ้นไป หากผู้ขอเป็นข้าราชการพลเรือน ผู้รับรองต้องเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงครั้งแต่ผู้ดำรงการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการ กรณีบุคคลทั่วไปผู้รับรองต้องเป็นข้าราชการพลเรือนระดับ ๖ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ผู้ขออนุญาตมีภูมิลำเนาในจังหวัดผู้รับรองต้องเป็นนายอำเภอ ท่านั้น หรือผู้ปฏิบัติงาน ผู้ปกครองท้องถิ่นที่ผูขออนุญาตมีภูมิลำเนา

"หลักคุณสมบัติชอบ"

การตรวจสอบคุณสมบัติผูขออนุญาต

- ต้องตรวจสอบว่ามีคุณสมบัติลักษณะต้องห้ามหรือไม่ ดังนี้**
๑. เป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะ
  ๒. ไม่เป็นบุคคลซึ่งไม่สามารถใช้อาวุธปืนได้โดยกายมีการเจ็บป่วยผกผัน
  ๓. ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถหรือปรากฏว่าเป็นคนวิกลจริต หรือจิตผกผันเมื่อนำไปประกอบ
  ๔. บุคคลซึ่งไม่มีอาชีพและรายได้
  ๕. ประกอบสัมมาอาชีพ มีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องถิ่นที่ขออนุญาต และมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรไม่น้อยกว่า ๖ เดือน
  ๖. ไม่เป็นบุคคลที่มีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงซึ่งอาจกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชน
  ๗. ไม่เคยต้องโทษจำคุกในฐานความผิดที่กฎหมายกำหนด ดังนี้
    - ๑) ไม่เป็นบุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดตามต่อคดีพระมหากษัตริย์ ความผิดต่อความมั่นคงของรัฐ ความผิดต่อเจ้าพนักงาน เช่น การต่อสู้ขัดขวางโดยใช้กำลังประทุษร้าย ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุขของประชาชน (ตั้งชื่อของโทษ) ความผิดต่อชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สิน และนับโทษยังไม่เกิน ๕ ปี
    - ๒) ไม่เป็นบุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๗ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔
    - ๓) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปในระหว่างห้าปีนับขึ้นโดยนับจากวันยื่นคำขอ สำหรับความผิดอย่างอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ใน ๑. ๒. และ ๓. เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

"หลักเหตุผลชอบ"

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาต

๑. ผูขออนุญาตซื้อ หรือรับโอนอาวุธปืน ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องถิ่นอำเภอที่ผูขอมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามหากอยู่ในกรุงเทพมหานครให้ยื่นคำขอที่ศูนย์บริการประชาชน วิงโซนา (บางลิ่ว) โดยคำขอต้องระบุว่าจะขออนุญาตซื้ออาวุธปืนชนิด ขนาดใด จำนวนเท่าไร และเพื่อวัตถุประสงค์ใด
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ ประกอบคำสั่ง มท. ที่ ๑๓๕/๒๕๑๐ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๐ ข้อ ๑๒
๓. เจ้าหน้าที่พิมพ์ลายนิ้วมือผูขออนุญาตเฉพาะผูขอที่เป็นประชาชนทั่วไปเนื่องจากข้าราชการได้ผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติของารราชการมาแล้วจึงเป็นหลักการตรวจสอบที่สมบูรณ์
๔. นายทะเบียนใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้บุคคลมีอาวุธปืนและหรือเครื่องกระสุนปืน ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๑๐

Easy English WITH DOPA

12 March 2020

การพูดภาษาอังกฤษ : การเชิญชวนอย่างสุภาพ

การเชิญชวนอย่างสุภาพ เป็นทางการ สามารถใช้คำว่า May I ? / Could I ? / Allow me to ซึ่งแปลว่า ผม/ดิฉัน ขออนุญาต...

May I introduce myself?
 เมย์ ไอ อินโทรดิวซ์ มายเซลฟ์? ขออนุญาตแนะนำตัวนะคะ

Could I help you with anything?
 คูด ไอ เพลส ยู ฮิลป์? มีอะไรที่ดิฉันสามารถช่วยได้ไหมคะ

Allow me to make a brief introduction of the project.
 อัลลาว มิ กู เมค อะ บรีฟ อินโทรดักชั่น ออฟ เดอะ โปรเจ็ค.
 ดิฉันขออนุญาตกล่าวแนะนำโครงการสั้นๆ นะคะ

Easy English WITH DOPA

11 March 2020

การเขียนภาษาอังกฤษ : การแจ้งยกเลิกเข้าร่วมประชุม

NOTIFY OF THE CANCELLATION

ในกรณีไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ ควรรีบแจ้งให้เร็วที่สุด

I'm afraid I will not be available.
 ไอมีแอฟไรด์ ไอ วิล นอท บี อวเอเบิล.
 ฉันเกรงว่าฉันจะไม่ว่าง

I'm unable to attend the meeting.
 ไอ แอม อันเอเบิล ทู แอทเทนดฺ เดอะ มีทิง.
 ฉันไม่สามารถเข้าร่วมการประชุมได้

Something urgent has come up.
 ซัมธิง เอจเร็นท์ แฮส คัม อัพ.
 ฉันมีเรื่องด่วนกะทันหัน

Easy English WITH DOPA

13 March 2020

Thai Elephant Day : วันช้างไทย

Since B.E. 2541 (1998), 13 March is announced "Thai Elephant Day" in remembrance of Thai elephant, which is the national animal of Thailand. Moreover, Thai Elephant Day serves as the reminder for Thai people to conserve elephants.

ตั้งแต่ พ.ศ. 2541 (ค.ศ. 1998) วันที่ 13 มีนาคมถูกประกาศให้เป็น "วันช้างไทย" เพื่อรำลึกถึงช้างซึ่งเป็นสัตว์ประจำชาติไทย นอกจากนี้ วันช้างไทยยังเป็นเครื่องย้ำเตือนให้คนไทยอนุรักษ์ช้างด้วย

Announce (v.) ประกาศ	Remembrance (n.) ความรำลึก
National (adj.) แห่งชาติ	Moreover (adv.) นอกจากนี้
Reminder (n.) เครื่องย้ำเตือน	Conserve (v.) อนุรักษ์

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษาภาคีสถิตศักดิ์ นายธนาคน เจงจิระ อธิบดีกรมการปกครอง นายสมหวัง พ่วงบางโพ รองอธิบดีกรมการปกครอง นายศักดิ์ฤทธิ์ สลักคำ รองอธิบดีกรมการปกครอง นายพิริยะ ฉันทดิลก รองอธิบดีกรมการปกครอง นายวินัส สีสุข รองอธิบดีกรมการปกครอง

ที่ปรึกษา นายมานะ สิมมา ผชช.กม. สน.สท. นายรณรงค์ ทิพย์ศิริ ผอ.ศกปก. นายสันติ ชูศรี ผอ.ศบปช. นายวิรัตน์ ธีรมิตร ผอ.สร.1 นายชัยรินทร์ นุกุลกิจ ผอ.สร.3 นายสุทธิ ศรีสวัสดิ์ ผอ.สกต. นายพัฒนพงศ์ ชื่นชอบ ผอ.สอช. นายรัตนมิตร สุขอ่ำ ผอ.สร.4 นายพิสิทธิ์ ศรีวรรณท์ ผอ.สนก. นายรัฐวิช จิตสุจิตวงศ์ ผอ.สสอ. นายรัชกฤต พัยคค์ ผอ.สร.2 นายพิพัฒน์ชัยญ์ วัชฤทธิ์ ผอ.สกต.

บรรณาธิการ นายวิสิทธิ์พัฒน์ อนันตรสุชาติ ผู้อำนวยการสำนักการสอบสวนและนิติการ
กองบรรณาธิการ ว่าที่ร้อยตรีวัชรินทร์ ทันทวงศ์ นางสาวพรพรรณ ศรีพิพัฒน์ นางสาวยอดมณี กลั่นเกษร นางสาวสรียาวรรธ เข้มเพ็ชร นางสาวดุขฎี ปานขวัญ นายมงคล पालบุญ
พิมพ์ที่ โรงพิมพ์อาคารรักษาที่ดินแดน กรมการปกครอง